

Sygn. akt II K 1106/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Agata Zielińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2016 roku sprawy

R. W., syna A. i B. z domu W.,

urodzonego dnia (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 maja 2015 r. w G. prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki P. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdzie I badanie urządzeniem typu Alkometr wykazało 0,74 mg/l, II badanie 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o przestępstwo z art. 178a §1 k.k.,

I. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 178a §1 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 178a §1 k.k. skazuje oskarżonego na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 69 §1 i §2 k.k., art. 70 §1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonemu w punkcie I. wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 42 §2 k.k., art. 43 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

IV. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 49 §2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 4000 zł (czterech tysięcy złotych);

V. na podstawie art. 626 §1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym opłata w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 1106/15

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 424 §3 k.p.k. ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć).

Czyn zarzucany R. W. aktem oskarżenia, a przypisany wyrokiem, wyczerpał znamiona występku z art. 178a §1 k.k. Oskarżony prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny (samochód osobowy) w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 §16 k.k.

Spoleczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu oceniana z uwzględnieniem dyrektyw z art. 115 §2 k.k. jawi się jako niemała. R. W. godził w dobro prawem chronione, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Zmierzona zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu niemalże trzykrotnie przekracza ustawowy próg nietrzeźwości. O głębokim stopniu upośledzeniu funkcji motorycznych R. W. świadczy fakt uderzenia pojazdem w słup zlokalizowany przy chodniku. Społeczną szkodliwość czynu oskarżonego umniejsza nieco fakt, że dystans przejazdu był relatywnie krótki.

Czyn przypisany oskarżonemu uznać należy za zawiniony. Oskarżony jest osobą dorosłą. W sprawie nie ujawniły się wątpliwości co do jego poczytalności. Bezprawność i karalność przypisanego mu czynu jest powszechnie znana. Powyższe pozwala uczynić mu zarzut, iż dopuszczając się przedmiotowego czynu zachował się niewłaściwie.

Wobec powyższego Sąd uznał R. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i za to przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 178a §1 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

W związku z tym, że wyrok został wydany na skutek wniosku w trybie art. 335 k.p.k. Sąd dokonywał oceny ustaleń stron w zakresie wymiaru kary i środków karnych z uwzględnieniem dyrektyw z art. 53 §1 i 2 k.k. Jako okoliczności obciążające potraktować należało uprzednią karalność oskarżonego oraz poziom zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu (przekraczający niemalże trzykrotnie granicę stanu nietrzeźwości). Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował krótki dystans przejazdu. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że uzgodniona przez strony kara 7 miesięcy pozbawienia wolności odpowiada dyrektywom z art. 53 §1 i 2 k.k.

Oceniając dotychczasową postawę życiową oskarżonego z uwzględnieniem dyrektyw z art. 69 §1 i 2 k.k. Sąd doszedł do przekonania, że R. W. pomimo uprzedniej karalności zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Czyny uprzednio przypisane oskarżonemu dotyczyły różnych dóbr prawem chronionych, przy czym czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii został mu przypisany przeszło 8 lat wcześniej. Natomiast wyrok w sprawie X K 1118/14 dotyczył zniszczenia mienia. Oskarżony posiada wyuczony zawód i wykonuje prace dorywcze. Powyższe uzasadnia przypuszczenie, że cele kary zostaną osiągnięte pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Natomiast okres próby wynoszący 2 lata będzie wystarczający dla weryfikacji, czy prognoza Sądu okaże się trafna. W związku z powyższym Sąd przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k., art. 70 §1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił orzeczoną karę pozbawienia wolności na okres 2 lat tytułem próby.

Przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 42 §2 k.k. i art. 43 §1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd uznał przy tym, że uzgodniony pomiędzy stronami okres 3 lat obowiązywania zakazu znajduje usprawiedliwienie w wysokiej zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu oraz głębokim stopniu zaburzenia zdolności motorycznych oskarżonego skutkujących uderzeniem w słup telekomunikacyjny.

Dla wzmocnienia oddziaływania na oskarżonego przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 49 §2 k.k. należało orzec wobec R. W. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 4000 zł.

Nie znajdując podstaw dla zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania Sąd na podstawie art. 626 §1 k.p.k., art. 627 k.p.k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 250 zł, w tym opłata w kwocie 180

zł. Na wydatki składa się koszt uzyskania informacji o osobie z K. (30 zł) oraz ryczałt za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (2x20 zł czyli 40 zł).

W związku ze zmianą przepisów kodeksu karnego w dniu 18 maja 2015 roku oraz w dniu 1 lipca 2015 roku Sąd uwzględniając dyspozycję art. 4 §1 k.k. doszedł do przekonania, że konieczne jest zastosowanie tej ustawy w brzmieniu obowiązującym w dniu 8 maja 2015 roku, a więc w dacie czynu. Umożliwiła ona bowiem orzeczenie świadczenie na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 4000 zł (od 18 maja 2015 roku minimalna kwota to 5000 zł), a nadto umożliwiła warunkowe zawieszenie wykonania kary pomimo uprzedniego karalności oskarżonego na karę pozbawienia wolności. Stąd, jako podstawę środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd przyjął art. 42 §2 k.k. i art. 43 §1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 8 maja 2015 roku, a za podstawę świadczenie pieniężnego art. 49 §2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 8 maja 2015 roku.